

Roj: **STSJ CAT 8039/2018 - ECLI:ES:Tsjcat:2018:8039**

Id Cendoj: **08019340012018105087**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Social**

Sede: **Barcelona**

Sección: **1**

Fecha: **04/10/2018**

Nº de Recurso: **4218/2018**

Nº de Resolución: **5137/2018**

Procedimiento: **Recurso de suplicación**

Ponente: **MIQUEL ANGEL FALGUERA BARO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

NIG : 08019 - 44 - 4 - 2016 - 8025398

RM

Recurs de Suplicació: 4218/2018

IL LM. SR. MIGUEL ÁNGEL SÁNCHEZ BURRIEL

IL LM. SR. AMADOR GARCIA ROS

IL LM. SR. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ

Barcelona, 4 d'octubre de 2018

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 5137/2018

En el recurs de suplicació interposat per Comunidad de Propietarios DIRECCION000 DIRECCION001 a la sentència del Jutjat Social 8 Barcelona de data 9 d'abril de 2018 dictada en el procediment núm. 550/2016, en el qual s'ha recorregut contra la part Beatriz , Barna Asistent, S.L. i Fondo de Garantía Salarial, ha actuat com a ponent Il. Sr. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. Va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre acomiadament disciplinari, la qual l'actor al.lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 9 d'abril de 2018, que contenia la decisió següent:

"Tengo a la parte actora por **desistida** de su reclamación de cantidad.

En lo que se refiere a la acción de despido, **ESTIMO EN PARTE** la demanda origen de las presentes actuaciones, promovida por Dª Beatriz contra la **COMUNIDAD DE PROPIETARIOS DIRECCION000 - DIRECCION001 , BARNASASISTENT S.L. y FONDO DE GARANTÍA SALARIAL**, y en consecuencia, declaro la **improcedencia** del despido del que fue objeto la actora con efectos de 17 de junio de 2016, condenando como condeno a la **COMUNIDAD DE PROPIETARIOS DIRECCION000 - DIRECCION001** a que, a su opción (que deberá comunicar a este juzgado por escrito en el plazo de cinco días), readmita a la actora en las mismas condiciones que regían

con anterioridad al despido, o bien le abone una indemnización por importe de **8.562,42 euros**. Si opta por la indemnización el contrato se extinguirá con efectos del día 17 de junio de 2016 y no se generarán salarios de tramitación. Si opta por la readmisión no se devengará la indemnización, si bien deberá abonar a la actora los salarios dejados de percibir desde el 17 de junio de 2016 hasta la notificación de la presente sentencia a razón de 43.19 euros diarios, importe del que se podrán detraer aquellas cantidades que la trabajadora haya podido percibir en el supuesto de que hayan encontrado nueva ocupación o por los períodos en que haya incurrido en supuestos de suspensión contractual.

Absuelvo a **BARNA ASISTENT S.L.** de los pedimentos deducidos en su contra.

Condeno al Fondo de Garantía Salarial a estar y pasar por la declaración de deuda contenida en esta sentencia, en el bien entendido de que su responsabilidad subsidiaria deberá actuarse conforme al artículo 33 del Estatuto de los Trabajadores y normas reglamentarias de desarrollo."

SEGON. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

"PRIMERO.- Dª Beatriz , mayor de edad, con DNI n^o NUM000 , se vinculó laboralmente a la empresa COMUNIDAD DE PROPIETARIOS DIRECCION000 - DIRECCION001 en fecha **19 de diciembre de 2010**, con la categoría profesional reconocida de **auxiliar de cocina** y percibiendo un salario de **43.19 euros diarios**, con inclusión de la parte proporcional de pagas extraordinarias. Prestaba servicios mediante contrato **temporal y a jornada parcial** (32 horas semanales). Trabajaba de 12:30 a 18:00 horas los lunes, martes, viernes y domingos, y de 12:30 a 17:30 horas los jueves y sábados. Percibía su salario con carácter mensual mediante transferencia bancaria. Ha prestado servicios en la calle DIRECCION001 n^o NUM001 - NUM002 de la población de Barcelona (hecho expresamente admitido, a excepción del tiempo de prestación de servicios y el salario, fundamentos jurídicos primero y cuarto)

SEGUNDO.- La actora se vinculó a la empresa **BARNA ASISTENT S.L.** en fecha 19 de diciembre de 2010 mediante un contrato de obra o servicio determinado para prestar servicios como friegaplatos en la residencia DIRECCION000 , calle DIRECCION001 n^o NUM001 - NUM002 de Barcelona. Desde entonces ambas partes formalizaron sucesivos contratos de obra a tiempo parcial, siempre para prestar servicios en ese mismo centro de trabajo, ya sea como friegaplatos o como limpiadora (folios 96 a 101). La actora prestó servicios ininterrumpidos hasta el 31 de enero de 2016, fecha en la que solicitó la baja voluntaria (folios 94, 182, 183 y 192). Durante la vigencia de la relación laboral, su jornada parcial se

redujo y amplió en varias ocasiones, con un promedio del 15% (folios 108 a 114). Durante ese período de tiempo, la actora prestó servicios para otras empresas, aunque no consta alta en la Seguridad Social (declaración de la actora)

TERCERO.- BARNA ASISTENT S.L. facturaba a la comunidad de propietarios los trabajos desarrollados por su personal, básicamente el servicio mensual de friegaplatos en domingos, 5 horas (folios 154 a 178).

CUARTO.- Desde el 19 de diciembre de 2010 al 31 de enero de 2016 la actora prestó servicios como friegaplatos en la comunidad de propietarios codemandada. Desarrollaba sus cometidos bajo la dirección de los responsables de restauración de la comunidad de propietarios, diferenciándose únicamente del resto de sus trabajadores por la uniformidad (fundamento jurídico primero, declaración de la representante de la comunidad de propietarios)

QUINTO.- En efectos de 31 de enero de 2016, la comunidad de propietarios extinguió el contrato de una trabajadora por causas objetivas, en concreto por ineptitud sobrevenida (folios 179 a 181)

SEXTO.- La actora se vinculó directamente a la COMUNIDAD DE PROPIETARIOS DIRECCION000 - DIRECCION001 en fecha 1 de febrero de 2016 mediante la formalización de un contrato de trabajo a tiempo parcial (30 horas semanales) en la modalidad de eventual por circunstancias de la producción, con vigencia hasta el 31 de julio de 2016, para prestar servicios como auxiliar de cocina y objeto consistente en la "ayuda servicio cocina" (folios 94 y 102 a 106). En fecha 6 de abril de 2016 se amplió temporalmente la jornada a 32 horas semanales (folio 152). La actora se encargaba fundamentalmente de fregar los platos y los fogones, a las órdenes de los responsables de la comunidad de propietarios (declaración de directora y legal representante de la comunidad)

SÉPTIMO.- En fecha **17 de junio de 2016**, la comunidad de propietarios entregó a la actora comunicación escrita por la que procedía a su despido disciplinario con efectos de ese mismo día. La referida comunicación, en lo que se refiere a los hechos imputados, se expresa en los siguientes términos:

"Dada su actitud en el trabajo, y especialmente el pasado 09/06/2016, rompió 27 platos de la nueva vajilla y ello por no prestar la atención debida en su trabajo. Dicha rotura, además del riesgo ocasionado y la pérdida de tiempo de todo el equipo, ha tenido un coste directo a la comunidad de 147,50 euros, al ser un coste unitario

de 5,46 (IVA incluido), le podemos facilitar la factura de compra para su comprobación. Aplicación del artículo 56.3 Convenio.

Hace dos semanas la jefa del restaurante (Virtudes) que le llamó la atención educadamente delante de la jefa de cocina (Ascension) porque estaban los cubiertos sucios para que los repasara y usted respondió de forma desconsiderada y falta de educación y aun amenazando que le había agredido verbalmente y que se iría dejando el servicio a medias. Aplicación del artículo 56.8 Convenio.

Desde su inicio ha mantenido una relación incorrecta con sus compañeras, manteniendo algunas discusiones con la trabajadora Eva María y desde entonces no se habla con ella. Aplicación del artículo 56.8 Convenio.

Todos esos comportamientos, además de perjudicar el ambiente laboral, también han supuesto una disminución continuada y voluntaria en el rendimiento habitual que debería tener su trabajo, debiéndole ordenar los trabajos más de una vez. Aplicación del artículo 56.7 Convenio" (folio 5)

OCTAVO.- El día 9 de junio de 2016 se rompieron 27 platos de una vajilla nueva, al caerse del interior de una alacena cuya puerta abrió la actora (fundamento jurídico primero)

NOVENO.- En relación a los cubiertos sucios, la actora replicó a la jefa de restaurante que no podían quedar huellas ya que utilizaba guantes para secarlos (fundamento jurídico primero)

DÉCIMO.- La actora no ostenta ni ha ostentado durante el último año la condición de representante legal o sindical de los trabajadores (hecho no controvertido)

UNDÉCIMO.- En materia disciplinaria es de aplicación el régimen disciplinario contenido en el Convenio colectivo del sector de la industria de hostelería y turismo de Catalunya para los años 2014 a 2016, publicado en el DOGC de 23 de diciembre de 2014 (hecho no controvertido)

DUODÉCIMO.- La actora interpuso papeleta de despido y cantidad en fecha 29 de junio de 2016 y el acto administrativo se celebró en fecha 19 de julio de 2016, con el resultado de "sin avenencia" (folio 15)."

TERCER. Contra aquesta sentència la part demandada, Comunidad de Propietarios DIRECCION000 DIRECCION001 , va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària la qual el va impugnar, Beatriz . Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. Per la via de la lletra b) de l'art. 193 LRJS postula la comunitat de propietaris demanda la modificació del relat fàctic de la sentència. En concret, se'ns demanen els següents canvis:

Del fet provat primer, en relació als documents dels folis 102 i 141, amb la següent proposta de redacció alternativa: "Dª Beatriz , mayor de edad, con DNI N^o NUM000 , suscribió contrato de trabajo con la empresa COMUNIDAD DE PROPIETARIOS DIRECCION000 DIRECCION001 en fecha 1 de febrero de 2016, con la categoría profesional reconocida de auxiliar de cocina y percibiendo un salario de 43,19 euros diarios, con inclusión de la parte proporcional de pagas extraordinarias. Prestaba sus servicios mediante contrato temporal y a jornada parcial (32 horas semanales). Trabajaba de 12:30 a 18:00 horas los lunes, martes, viernes y domingo, y de 12:30 a 17:30 horas los jueves y sábados. Percibía su salario con carácter mensual mediante transferencia bancaria. El centro de trabajo desde su contrato de fecha 1 de febrero de 2016 era c/ DIRECCION001 NUM001 - NUM003 ".

Del fet provat segon, amb cita dels documents dels folis 94, 96, 99, 101, 107 a 114, 125, 126, 133, 175, 176, 183 i 192, fent menció a aquesta altra redacció: " *La actora se vinculó a la empresa Barna Asistent, S.L. en fechas de 16.12.2008, 21.12.2008, 16.12.2010, y 19.12.2010 desde dicha fecha se mantuvo contratada, con un solo contrato, modificando jornadas y servicios, hasta fecha de 31.01.2016 que causa boja voluntaria. La actora ha ido modificando su jornada de trabajo entre un mínimo de UNA hora (OCTUBRE, NOVIEMBRE DE 2015) hasta un máximo de QUINCE HORAS. Dando un promedio del 15% de jornada habitual. La actora prestó servicios para varias empresas oscilando la jornada siempre bajo el contrato laboral de BARNASISTENT, SL. de forma continua desde 19.12.2010 a 31.01.2016.*"

Del fet provat quart, en referència als documents dels folis 113, 115, 125, 126 i 166 per tal que l'actual redacció sigui substituïda per aquesta altra: "*Cuando la actora desarrollaba su trabajo de friega platos lo hacía con la uniformidad de la empleadora BARNASISTENT, S.L.*"

Del fet provat cinquè, amb menció dels documents dels folis 179 a 181, amb la següent proposta de redacció: "*En efectos de 31 de enero de 2016, la comunidad de propietarios extinguió el contrato de una trabajadora por causas objetivas, en concreto ineptitud sobrevenida (Folios 179 a 181) quedando vacante su puesto de trabajo.*"

La sala ha de desestimar aquests canvis per diferents raons.

Així, respecte a l'ordinal primer volem indicar que, més enllà dels continguts generals establerts als articles 97 LRJS i 248.2 LOPJ, la llei no contempla quins són els elements metodològics del contingut d'una sentència. I en relació a la redacció del relat fàctic d'una sentència són possibles dues pràctiques quan existeixen divergències entre les parts: o el pronunciament es limita a recollir en els fets provats allò que consta en la prova, desenvolupant posteriorment en la fonamentació jurídica (amb contingut fàctic) les conclusions corresponents en la valoració de la dita prova; o bé, en els fets provats s'hi inclouen les dites conclusions, sempre i quan posteriorment la sentència les justifiqui en els raonaments de dret. Per bé que podem acceptar que des d'un punt de vista tècnic la primera opció pot ser més encertada, el fet cert és que res impedeix que jutges i tribunals es decantin per la segona, sempre que el redactat no comporti indefensió: per tant, sempre que en la fonamentació jurídica es valori la prova i s'expliquin els elements de convicció. Si la sentència no conté aquests aspectes valoratius es pot parlar -i només aleshores- de predeterminació com a vici processal. Doncs bé, en el present cas resta evident que el jutgador del primer grau ha optat per la segona possibilitat, però atès que en la fonamentació jurídica la sentència conté una extensa i raonada explicació de les conclusions corresponents a l'antiguitat i al salari és clar que no concorre cap tipus d'indefensió, doncs la recurrent pot -com fa- oposar-se als fets provats sobre els què s'han construït les dites conclusions. És per això que el dit canvi és irrellevant a efectes del coneixement dels fons de l'assumpte per la sala, atès que encara que acceptéssim la redacció que se'ns proposa, el fet cert és que no podríem ometre la valoració de la prova -reiterem que amb contingut fàctic- que es conté en la fonamentació jurídica.

D'altra banda, pel que a les modificacions del fet provat segon volem destacar que el fet que només existís un contracte amb modificacions posteriors de jornada o n'existissin varis és del tot intranscendent en la determinació de si concorre cessió il·legal de treballadors. És més: l'existència d'un únic contracte comportaria posar més en evidència la concurrència d'una relació continuada, sense solució temporal. D'altra banda, la justificació adduïda es basa en una sèrie d'afirmacions que ni es contenen en el relat fàctic, ni se'n pretén la modificació, ni consten en els documents que es citen, com ocorre en relació a la impossibilitat de dur a terme les funcions pròpies de rentaplats en determinats moments per la jornada pactada o la no continuïtat de dels serveis. De fet el recurs es fonamenta en una base errònia: intentar introduir dubtes respecte la prestació continuada de serveis en el període en que la demandant estava formalment contractada per l'altra empresa. Però ocorre que aquest aspecte ha estat provat per la demandant, atès que ha aportat els contractes (o el contracte); d'aquesta forma si la recurrent considerava que existiren períodes en els què no realitzà funcions per a ella, li corresponia acreditar-ho en el judici. A idèntica conclusió i pels mateix motius escau arribar en relació al canvi proposat de l'ordinal quart, amb l'afegit aquí que el jutgador ha estret la seva conclusió no únicament de la prova documental, sinó també de la pròpia confessió en judici del representant de l'empresa.

I, finalment, en quant a la modificació del fet provat cinquè caldrà indicar que la sala no té cap inconvenient en introduir la modificació que se'ns proposa. Però ocorre que el canvi no té cap rellevància en la determinació de l'existència de cessió il·legal, atès que resta obvi que la situació d'una persona que realitza determinats serveis a una empresa en règim il·lícit d'interposició per una tercera, a temps parcial, essent posteriorment sense solució de continuïtat, contractada per aquell ocupador a jornada complerta per l'existència d'una vacant, no té cap incidència en la determinació de si l'art. 43 ET resulta o no d'aplicació.

SEGON. Per la via de la lletra c) de l'art. 193 LRJS denuncia la demandada la infracció d'allò previst als arts. 24.1 CE i 43 ET, negant l'existència d'una cessió il·legal a efectes del còmput del temps de prestació de serveis en la quantia de la indemnització.

Escau fer una èmfasi especial en el moment clau de l'evolució doctrinal en aquesta matèria, com és la coneguda STS UD 17.07.1993 -Rec. 1712/1992-. En ella (i altres posteriors), el TS vindrà a determinar quins són els límits entre els articles 42 i 43 ET. El dit pronunciament es dicta en uns moments en els què s'havien superat ja fa anys els límits de la cessió il·legal merament assimilats al tradicional "manchadage" i quan també s'havia ja fixat que no era necessari que l'empresa cedent de treballadors fos una simple pantalla jurídica. En aquesta tessitura es situen els següents elements de valoració judicial (a banda del que després direm): a) l'aportació per la comissionista dels instruments, eines i medis de producció; b) el contingut de la contracta, en especial, la forma de pagament; i c) en íntima relació amb l'anterior: la inserció del treballador dins de l'esfera organitzativa de la subcontractista. A partir del RDL 5/2006 -i la posterior Llei 4/2006-, el legislador vingué a establir -en el ja citat apartat 2 de l'article 43 ET- una sèrie de presumpcions legals. D'aquesta manera, "en tot cas" concorre cessió il·legal quan es produeixi alguna de les següents circumstàncies: que l'objecte dels contractes de serveis entre les empreses es limiti a una mera posada a la disposició dels treballadors

de l'empresa cedent a l'empresa cessionària (de nou, el "*marchandage*" tradicional), o que l'empresa cedent manqui d'una activitat o d'una organització pròpia i estable (la tradicional, però menys antiga " *empresa testafarro*"), o no compti amb els mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva activitat, o no exerceixi les funcions inherents a la seva condició d'empresari. Com es pot comprovar la Llei vingué a recollir una part de la doctrina cassacional prèvia, però no tota. I això perquè en l'abans esmentada sentència del TS -i en altres posteriors- s'observava també un altre requisit del tot significatiu: l'autonomia tècnica de la contracta. Per tant, si, en relació a l'activitat descentralitzada, existeix risc i ventura del negoci per part de la contractista, la qual cosa determina que la contracta hagi de tenir una autonomia pròpia. S'afirma en aquest sentit en la STS UD 17.01.2002 -Rec. 3863/2000-: "*En el caso decidido es claro que el arrendamiento de servicios entre las dos empresas es sólo un acuerdo de cesión que se agota en el suministro de mano de obra. No hay ninguna autonomía técnica de la contrata, que se despliega dentro del proceso productivo normal de la empresa principal - hechos probado tercero-, utilizando sus instrumentos de producción -hecho probado quinto y sin aportar Sabico ninguna infraestructura, lo que evidencia que estamos ante una cesión entendida, como mero suministro de mano de obra*" (Vegis també les SSTs 08.03.2011 -Rec. 791/2010-, 09.03.2011 -Recs. 1818/2010 y 3051/2010-, 02.06.2011 -Rec. 1812/2010-, 25.01.2012 -Rec. 683/2011-, 19.06.2012 -Rec. 2200/2011-, 04.07.2012 -Rec. 967/2011-, 05.11.2012 -Rec. 4282/2011-, 06.03.2013 -Rec. 616/2012-, etc.). I és aquest darrer un element cabdal que sovint s'oblida. L'externalització és lícita quan la contractista aporta no únicament mà d'obra (atès que això està interdit, llevat les ETT, en l'apartat 1 de l' article 43 ET), sinó també un valor afegit: la seva experiència i organització en la concreta activitat exercida, de tal forma que és ella qui corre amb el risc i ventura del negoci en el mercat.

Doncs bé, en el present cas és del tot evident que concorren suficients indicis significatius de la concurrència de cessió il·legal, atès que la demandant estava sotmesa a l'esfera organitzativa de la recurrent, l'únic element diferenciador entre les persones assalariades de la Comunitat de Propietaris era l'uniforme i Barna Assistent no aportava cap material propi, limitant-se a cedir mà d'obra.

D'aquí que el motiu hagi de ser desestimat.

TERCER. Per la mateixa via anterior es denuncia la infracció de jurisprudència, en relació a l'antiguitat (respecte la inexistència de qualsevol reclamació prèvia que impediria segons la recurrent computar el període previ al darrer contracte), citant al respecte la STSJ Madrid de 10 de juliol de 2017.

Volem senyalar d'entrada que la lletra c) de l'art. 193 LRJS fa esment com a via recursal a la jurisprudència. I és notori que les sentències dels TSJ no té la dita condició, que només és invocable del TS, com es deriva de l' art. 1.6 CC.

D'altra banda, escau fer esment (en línia amb les reflexions formulades pel magistrat del primer grau) que certament la doctrina cassacional ha vingut reiterant en varis pronunciaments recents que si la persona assalariada no ha interposat abans de l'acomiadament cap reclamació respecte a la cessió il·legal de treballadors abans d'un acomiadament no té acció per acumular a la demanda que s'interposi en contra de l'extinció la del reconeixement dels drets de l' art. 43.4 ET (per totes: STS UD 31.05.2017, Rec. 3599/2015). Ara bé, no és aquest l'objecte de la present litis, atès que la pretensió de la demandant es concreta únicament en la determinació com a temps de prestació de serveis el prèviament treballat per a Barna Assistent, sense que això tingui cap incidència en relació al règim de responsabilitats (doncs és la recurrent qui acomiada), màxim quan aquesta darrera mercantil ha estat absolta.

Centrats així els termes del debat caldrà observar que a judici de la sala no existeix cap impediment per tal que en el procés d'acomiadament es discuteixi l'existència d'una cessió il·legal en relació al còmput de l'antiguitat atès que ens trobem davant idèntica prestació de serveis per a dues empreses. En aquest supòsit no existeixen dues accions acumulades (acomiadament i cessió il·legal) sinó una única acció per acomiadament, per bé que la possible existència de cessió determina uns efectes directes sobre la indemnització. Una hermenèutica contrària comportaria, per exemple, que en un procés per extinció de contractes no pogués debatre's si la prèvia contractació amb una ETT era fraudulenta, criteri contrari a la doctrina cassacional en la matèria (per totes: STS UD 17.10.2006, Rec. 2426/2005). Però és més: la lògica interna de la figura legal actualment contemplada en l' art. 43 ET no és una altra cosa que la consideració que la figura interpositiva d'una tercera empresa és fraudulenta i que concorre una simulació de contractes. Doncs bé, si com hem dit en el present cas l'existència de cessió il·legal és clara, és evident que en definitiva qui fou sempre l'empresari de la demandant fou la recurrent. Una interpretació contrària seria contrària a allò prevists en els articles 6.4 i 1276 CC. Una cosa és que -conforme a la doctrina unificada- no sigui possible accionar contra una cessió il·legal un cop finalitzada la relació laboral; una altra, molt diferent, que aquesta situació no tingui efectes en la determinació de la indemnització extintiva.

D'aquí que també aquest motiu hagi de ser desestimat.

QUART. Finalment, per la via de la lletra c) de l'article 193 LRJS se'ns insta a revisar els fonaments de dret cinquè, sisè i setè, indicant que els fets imputats en la carta d'acomiadament mai varen ser negats per l'actora, del què es deriva que els fets varen succeir.

Com senyala la part impugnant la malaptesa d'aquesta argumentació és evident. En primer lloc perquè la sala no té competència funcional per tal de "revisar fonaments de dret" -a diferència dels fets provats- sinó per revisar els fets provats. I en segon i fonamental lloc: perquè el propi contingut de la demanda posa en evidència que efectivament la treballadora negava el substrat fàctic de l'acomiadament. I en aquest punt caldrà recordar que els fets al·legats en la carta d'acomiadament han de ser provats per l'empresa, com expressament s'indica en l' art. 105.1 LRJS i en el present cas l'únic que consta provat -sense que s'hagi pretès la modificació- és que els plats es varen trencar per accident en obrir una porta.

Això comporta la desestimació del motiu.

CINQUÈ. Les anteriors consideracions, doncs, han de comportar la desestimació del recurs, en tant que el jutgador d'instància ha valorat adequadament la qüestió jurídica plantejada, amb la conseqüència de la plena confirmació del decideixo de la sentència recorreguda, així com la pèrdua de les consignacions efectuades a les que es donarà la destinació legal, amb imposició de les costes d'impugnació del recurs interposat per la recurrent inclosos els honoraris de lletrat de la part demandada actuant en el recurs, que la Sala fixarà en la part dispositiva d'aquest pronunciament, tot això atès el disposat en els arts. 204 i 235.1 LRJS i atès el principi de venciment.

Atesos els preceptes legals citats, els concordants amb els mateixos i les demés disposicions de general i pertinent aplicació

DECIDIM

Que hem de desestimar i desestimem el recurs de suplicació interposat per COMUNIDAD DE PROPIETARIOS DIRECCION000 DIRECCION001 contra la sentència dictada pel jutjat del social número 8 dels de Barcelona en data 9 d'abril de 2018, recaiguda en actuacions 550/2016, en virtut de la demanda instada per Beatriz contra el dit recurrent i contra BARNA ASISTENT, S.L. i el FONDO DE GARANTIA SALARIAL, en reclamació per acomiadament i, en conseqüència, hem de confirmar i confirmem la dita resolució, amb pèrdua dels dipòsits i consignacions constituïts per recórrer, imposant a la recurrent les costes produïdes pel seu recurs, i fixant en concepte d'honoraris del lletrat de la impugnant la quantitat de mil (1.000.-) euros, que li hauran de ser abonats per la dita recurrent.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l' Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l' article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com a dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, n° 0965 0000 66, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l' art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 dígitos que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el Magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

FONDO DOCUMENTAL CENDOJ